

Előfizetési árak:

Egész évre	12	frt.
Félévre	6	"
Negyedévre	3	"
Egy hóra	1	"
— Egyes szám 4 kr. —		

Kiadóhivatal:

Plettz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
széktülsőre vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap.

vasár- és ünnepnapok
kivételével.

Politikai lehetetlenség.

Nagybecskerek, március 29.

(—) Kossuth Lajos nagy hazánkfá-
nak földi maradványai most már utban
vannak a haza földje felé, melynek népe
a nagy férfi életében valóságos rajongás-
sal, halála után pedig igazi kegyelettel
viseltetik iránta. Így kapjuk vissza Kossuth
Lajost, nem ugyan szellemében, mert hisz
az a porhüvelyből elköltözött, hanem leg-
alább azon maradványaiban, melyek a
földéi. Addig míg szelleme élt, csupán ő
rajta állt, hogy a hazáé lett volna ismét,
de ő hajthatatlanul kitartott álláspontja
mellett, melylyel magát az egész nemzetől
élesen elkülönítette, így életében nem vett
részt az ország lüktető erejének munkájá-
ban. A nemzet ezt az izolált álláspontot
nemcsak föl nem róta Kossuth Lajosnak,
hanem azt mint egy lángelmének tántorit-
hatatlan meggyőződését kellő tiszteletben
tartotta, anélkül azonban, hogy avval magát
a legcsekélyebb mérvben is azonosította
volna, mert hisz a nemzet evvel diamet-
rális uton kereste és meg is találta alkot-
mányos szabadsága garanciáit s politikai
és kulturális haladására eszközeit. A nemzet
eme tisztelete pedig azért nem vesztetett
ki, dacára a politikai antagonizmusnak,
mert annak gyökérszállai a szabadság dusan
termő talajából szittak éltető erejüket.

Kossuth Lajos a magyar nemzet sza-
badság érzetének legprégnansabb és leg-
tevékenyebb megtestesítője s az új kor
vezéreszméinek szellemében újja alakult
Magyarországnak reformátora és regenera-
tora. Ezek a hervadhatatlan és korszakal-
kító jelentőségű bíró érdemek magyaráz-
zák és indokolják, hogy a magyar nép
nemcsak elfelejteni nem tudta a fél száza-
don át messze magányban élő nagy haza-

fiát, sőt ellenkezőleg mindig a legnagyobb
lelkedéssel csüggett büvös varázsövezete
alakján. Ez indította a nemzetet arra is,
hogy most, midőn a nagy tiltakozó szavát
már föl nem emelheti, kegyeletes érzel-
meinek kielégítésül a nagy férfi porait
a haza szent földjébe visszahozza. Ha már
az élő Kossuthot nem is mondhatta a
magáénak, mert hisz az tőlünk elszakította
magát, legalább a halott Kossuth legyen
a miénk!

Ez a fájdalmas óhaj nyert teljesülést
abban a mozgalomban, mely a drága ham-
vak haza szállítását megvalósította, s mely
az egész ország közkegyelete érzetével ki-
sért temetési gyászszertartásban bizonyára
a legimpozansabb és a legillőbb kifejezését
fogja nyerni.

Az élő Kossuth iránt táplált tisztelet
és a halott Kossuth iránti kegyelet érze-
tével azonban teljesen ki is vannak merítve
az érzelmek, melyeket a nemzetnek a nagy
férfival szemben tanúsítania szabad. Eddig
elmelet érzelmében mindenki, miként azt
Wekerle Sándor miniszterelnök is fénye-
sen beigazolta, midőn a maradandó érde-
mek előtt készségesen meghajolt, de aki
ezen tulmegy és Kossuth Lajos nemcsak
a magyar nemzet, hanem a magyar állam
halottjának akarja tekinteni, az tulla a
célon, mert valóságos politikai lehetetlen-
séget akar erőnek erejével kioroszakolni,
midőn a magyar állam részéről olyan el-
ismerést akar Kossuth Lajosnak, aminőt ő
ember létére a magyar állammal szemben
mindig megtagadott.

Wekerle Bécsben. A miniszterelnök tegnap érkezett
Bécsbe és ezzel megkezdődtek a külügyminiszteriumban a
delegációk elé terjesztendő jövő évi közös költségvetést
tárgyaló közös miniszteri értekezletek, melyek előrelátható-
lag három napig fognak tartani. A miniszterelnököt a ki-
rály magánkihallgatáson fogadta.

Mikszáth Kossuthról és a királyról.

— Találó magyarázat. —

Mikszáth Kálmán a „Pesti Hírlap“-ban
ismét megszólaltatja Katángy Menyhért képvis-
előt, ki a feleségéhez írt levelében a következő
találó magyarázatot adja a király és Kossuth
közötti viszonyról:

— ... Ejh, mit tudtok ti, hosszuhaju
asszonyok a politikához!

Emlékszel-e, mikor még fiatal házaskorunk-
ban együtt éltünk a szegény, boldogult édes
anyámmal, skire te azt mondtad, hogy „gonosz
anyós“ s aki téged „rossz feleségnek“ mondott.
Mennyi vizsaly, mennyi gyűlölet volt köztetek,
míg végre is szegény mama elhurozkodott a
háztól a negyedik faluba, de akkor se lehetettek
békében, mert folytonosan grombaságokat üzen-
getett neked elcsapott szakácsnéktől, utasoktól,
vándorló drótos tótoktól.

Te azt kívántad, hogy szakítsak vele, ő
pedig arra dolgozott, hogy elhidegítsen tőled.

Én ellentálltam, én így szóltam:

— Ugyan ne okosodj, Klári, hogy szakit-
hatnék én az anyámmal?

A szegény mamának pedig váltig azt haj-
tottam:

— Hogyne ragaszkodnám a törvényes hit-
vesemhez?

Én egyformán szerettelek benneteket, de
hiába magyarázgtam, ti soha sem akartátok
elérteni, hányszor vetted fel a kérdést: „Vagy
én, vagy az anyád, válassz közöttünk!“

Hát arra emlékszel-e, amikor aztán meg-
halt a szegény mama és te közömbösen fogad-
tad a halálát, ami engem nagyon bántott.

— Nem szép tőled — mondtam — hogy
nem sírsz. Sírj azonnal!

Te pedig csipődre raktad a kezeidet és ki-
fakadtál:

— No, már azt szeretném én látni, hogy
valaki nekem a sírást megrendelje!

— De kérlek, hisz édes anyám volt.

— Sírad te, nekem ellenségem volt.

Hiszen nem volt igazad, egy pár könyvet
csak mégis ejthetél volna érte, már csak a hi-

A „TORONTÁL“ TÁRSZAJA.

Kossuth.*)

Irta: Bartók Lajos.

Száműzött, jéjj haza, utad szabad már!
Koporsó zár be, — nyitra már hazád!
Te élő szive voltál, s az maradtál,
De mert szeretted: meg nem láthatád.
Te oly nagy voltál, hogy hazád kicsiny volt,
Hogy befogadjon... tenné már, szegény holt!
S jajgatva zug a szél a honi pusztán,
Midőn halva királya, az oroszlan!

Oh, meddig vártuk, hogy majd fogsz izenni,
És nem nekünk kell mennünk, — jössz magad!
Te nem jövel, s most érted kelle jönni...
S mit sem izen népednek ajakad!
A népszabadság döngő ajku atyját,
Demosthént im csontujjak fojtogatják.
Zsarnok halál lehelleni sem enged,
Ki milliókba öntél szavaddal lelket!

De nem, zsarnok halál, ne félj az égtől,
Hogy a szabadság agg hősét megöldél!
Barátja voltál... csak a száműzésből
Váltád meg, mely önkényt keresve szörnyebb.
Mert ő szabadságot adott honának,
De hona néki nem, leghűbb fiának.
Elhagyta hát, szabadsághoz híven,
S honához hű — majd földében pihen...

Ki távol voltál, mégis mindenütt
S mindig jelen, mint isten, s ki se látott,
Mint a napot, mely mindenekre süt,
S mindenkit látva áraszt hőt s világot;
S szabadsághősnek örök volt uralmad,
S hontalanul sem vesztéd birodalmad:
Most Magyarország megnyílik neked,
Nem temetés vár: — diadalmenet!

Czézárók élve, nemzethősök halva
Tartják meg győzedelmi utjokat,
De nem kíséri tippottak siralma,
Átok, halál nyomokban nem fakad!

* Ezen ódát a tegnapi turini temetésen szavalta a
szerző.

Koporsód népek ezre kapja vállra,
S hullámokon reng e fekete bárka,
Mint Nőével, s benn szebb jövőnk reménye,
A megmentett szabadság drága lénye!

Nagy szellemed hazátlan' nem bolyonghat,
Szállj át az Alpokon s Kárpátokon,
Példájaként a többi hódítónak,
Mint egykor Hannibal, Napoleon.
Gyászlobogóval hősei most ragadják
A névtelen félisteneknek atyját,
Nyisson utat bérczen földindulás, —
E koporsóban a föltámadás!

S a nép ujongó mennydörgése árad,
Hozván haza a szentelt kamvakat:
Jaj a lánczoknak, jaj a szolgaságnak,
A merre e koporsó elhalad!
Él Kossuth! él eszménye! él örökké!
Nem válik szive honi földben röggé!
S magyar szabadság lángigéje szól
Még ékebben néma ajkiról!

Itália, ki a számküszötnék
Hogt adál élve: holtan add nekünk!
Szép, büszke testvér! hadd bicsuzni tőled,
Többet adtál neki, mint nemzetünk:
Mi nekünk nem volt, s mi mindennél drágább,
Vendégszerelmed legdicsebb virágát,
A szabadságot! nyíljék virulva
Hős honfőver-locsolta partidon!

S csak a koporsót viszzük tőled el mi,
Turin, Kossuth városa, csak a gyászt!
Dicseő emléke itt fog tündökölni,
Magad megfosztva hálátlan' ne lásd!
Ide zárandoltunk, mint szent Mekkába,
Kik még hiszünk a nép akaratába,
S ha int hazátok: eljövünk megint,
És újra győznek együtt fegyverink!

Im, elbocsátunk most, Kossuth hajója,
Koporsó! Menj, s vígy örök életet!
Hazádba szállj, szabadság bujdosója,
S mint te, oly törhetlen lesz nemzeted!
Csupán a szük sir, a mit néked adhat;
De szent oltára lesz az a magyarnak,
Hol tédre hullva fogadással áldoz,
Hogy hű lesz hozzád, s a szabad hazához!

Kossuth Lajos

a magyar népköltészetben.

Kitől a hatalmasok úgy féltek, arra rajongó
szeretettel nézett a nép; megható odaadással
csüggett mindvégig szabadságharcunk és fény-
alakján, az igazság nagy bajnokán. Kossuthot a
nép atyjának tekintette, be'eveste szívébe, imá-
jába foglalta, megénekelte dalaiban. S a valódi
népdalok mindig leghűbb tolmácsai voltak és
lesznek a nép érzületének.

Mily gyermekies odaadás és elszánt áldo-
zatkésztség nyilatkozik a legelterjedtebb Kossuth-
nótában:

Kossuth Lajos azt izente...
a melyet Bars vidékén énekeltek először.

Az újabb dalok közül híressé vált a „Ne
sírj, ne sírj Kossuth Lajos“.

A legtöbb dal az 1848 ik és utána követ-
kező husz évben keletkezett. Részben a lánczok-
kal le nem bilincselhető népeknek, részben
pedig rejtve titkolt kéziratok utján terjedtek e
dalok; népköltészetünk vérel öntözött szomorú
bimbófakadásai. A „Táblabírák keserveiben“ így
hangzik a végstrófa:

Szünjél nemes boszu, ne bántsd szegényeket,
Szárítsd fel fájdalom magasztos könyvemet.
Hazám koporsóján bocsátok meg nekim,
Egyik sem tudja tán, hogy mit cselekszik.

E sorok híven fejezik ki a jelen hangulatot
is. A honvédségnek, főleg az alföldi fiuknak
kedvencz éneke volt ez is:

Kossuth Lajos édes apám,
Felesége édes anyám.
En vagyok az igaz fia,
Magyarország katonája.

A csaták hevében támadt a Kossuth indulója
is, e jellegzetes sorokkal:

Hallom a csaták zaját,
Kossuthot mennydörögni,
S lánczot már nem csörögni,
Eljen Kossuth Lajos, hazánk megmentője!

réert is, hogy a háznép lássa, hogy a világ ne szőljon, hogy az én nagy szomorúságomat eny hitsed, de hogyha még sem tetted, ha még sem akartad, hát én bizony nem kényszeríthettelek, mert igazán sokat túrtél a szegény öregemtől, amíg élt.

HIREK.

Tájékoztató.

- Április 4. Az Iskolagyermekbarát-egylet közgyűlése.
- Április 7. A nagybecskereki fiatalok táncmulatsága
- Április 9. A megyei közigazgatási bizottság ülése.
- Április 10. Megyei állandó választmányi ülés.
- Április 16. Torontálmegeye rendkívüli közgyűlése.

— **Rendkívüli városi közgyűlés.** A március hó 31-ére kitűzött rendkívüli közgyűlés nem fog megtartatni, miután egy a polgármesternek, mint a Kossuth Lajos nagy hazánkfia temetésére kiküldött bizottságnak már szombaton reggel kell Budapestre utaznia.

— **Felső-torontáli armentesítő társulat.** Rónay Jenő társulati elnöke a tagokat f. április hó 14-ére rendkívüli közgyűlésre hívta egybe.

— **Műtanrendőri bejárás.** A Nagybecskerek pancsovai vasút műtanrendőri bejárása programszerűen ma csütörtökön megy végbe. A különvonat ma reggel 8 óra 40 perccel indult. A kereskedelmi miniszterium képviselője Lakatos Aladár miniszteri titkár, a vármegye részéről Rónay Jenő főispán, Daniel László alispán és dr. Dellimanics m. főjegyző utaztak el. A társaság a holnapi nap folyamán érkezik vissza Nagybecskerekre.

— **Értekezlet.** A nemzet nagy halottjának temetésére kiküldött városi bizottság ma délelőtt Krsztics János polgármester elnöklete alatt értekezletet tartott, melyben elhatározatott, hogy a küldöttség szombaton reggel a gyorsvonattal utazik Budapestre. A lakásról és a koszoru beszerzéséről dr. Perisics Zoltán városi főjegyző fog gondoskodni, ki már ma este utazik a fővárosba.

— **Eljegyzések.** Vécsey Béla cs. és kir. huszárfőhadnagy eljegyezte özv. bobdai Gyertyánffy Lászlóné szül. terpesdi Markovich Gabriella urnő, nagybirtokosné kedves leányát, bobdai Gyertyánffy Margit urhölgyet. — Csávossy Béla képviselőházi ház-nagy bájos és kiváló műveltségű leányát, Gizát, eljegyezte Orczy Dezső földbirtokos.

— **Az aradi szerb esperes.** Az aradi szerb hitközség tegnapelőtt tartott gyűlésén töltötte be az esperesi állást. A választáson Prodánovits Döme hitközségi elöljáró elnökölt. A szentszék által kijelöltettek: Jevrits György szegedi, Novákovits István kikindai és Zsifkovits módosi helyettes esperesek. Beadatott 96 szavazat, a melyből Jevrits 63, Novákovits pedig 30-at kapott. Ez eredményhez képest Jevrits György aradi szerb esperesé megválasztott. — Jevrits a nyolcvanas évek elején diakon volt Temesvárott. Hazafias érzésű, derék pap s az aradiaknak gratulálni lehet megválasztásához.

Szomorú kép tárul elibünk a Bujdosó huszár e szakaszából:

Egy kösülök az utast meglátja
S így kiált rá: kend az János bátya?
Szólják már, hol veszi magát itten?
Merre, honnan, hová? Hoza isten!
— Honnan jövök? — árulás földéről,
Meddig megyek? mig a lábam ki nem dül.
Huszár voltam: isten első katonája,
Most ugy hívnak, hogy Kossuth kutyája!

Ugyancsak az ötvenes évek szomorú napjaiban énekelték e katonákat:

Lesz Kossuthnak regimentje,
Lesz kard, puská, ló és mente;
Örömmel is lesz, csak várd
Szegény, szegény Magyarország!

Mig e sorokban a haldokló remény utolsó lélekzetvétele nyilvánul, addig a következő versszak a Bujdosó-ból teljesen tört lélekre vall:

A toronyban sárga-fekete rongy lóg,
Alatta bámoló nép ácsorog.
Kérdik egymást hát bátya mi az újság?
— Elhagyott Kossuth, oda a szabadság!

Ugyanazt más változatban fejezi ki e „Vesztett szabadság” című budal.

Busul a magyar hona állapotján,
Mert Kossuth Lajos nincs már a kormányán:
Kesereg a honvéd s az egész magyarság,
Zokogva kiáltja: oda a szabadság!

A „Kossuth a határon” kezdetű dalban következő megindító szavakat adja a nép a Törökországba menekülő kormányzóknak:

Indulok szép hazám,
Nem várt itt jó reám...
És ti, kiket szeretek:
Isten legyen veletek!

Körösvölgyi országjárta kedvelt dalában e szép három sor fordul elő:

Tetszhalott lesz hazánk, de nem egyéb,
Tetszhalott csak egy kicsi időre,
Kossuth Lajos lesz halotti óra.

Amerikai diadalutjának híre jöven Magyarországra, alábbi gyönyörű népdallal biztatták magukat a honfiak:

— **A nagybecskereki szőnyeggyár.** Bizonyításul annak, mily széles körben talált visszhangra a Nagybecskereken létesítendő szőnyeggyár eszméje, itt közöljük az egyes részvényesek neveit:

darab	darab
Rónay Jenő 10	Dr. Kis Károly 1
Daniel László 5	Draxler Lipót 1
Dellimanics Lajos 5	Budisin Lásza 1
Poroszkay Béla 5	Ifj. Szredojev Koszta 1
Streitmann 2	Közgazdasági bank N.-Kikindán 1
Dr. Heidegger Lajos 2	Jozsefa községe 1
Steinbach Antal 2	Csóka 2
Dr. Orsó Mátvás 5	Ó-Béba 2
Dr. Orsó Mátvásné 5	Gyála 2
Orsó György 2	Szerbkeresztúr községe 2
Dr. Demkó Pál ifj. 1	Szőreg községe 2
Schwarz Mihály 2	Tiszszentmiklós községe 1
Vécsey István 1	Özv. Rakovszky Istvánné szül. br. Majthényi Jolán 2
Ifj. Dániel Pál 2	Rakovsky Mariane 8
Babits József 2	Médosi főszolgabírószág ívén községek 6
Tallán Jenő 2	Nagyszentmiklói főszolgabíró ívén közs. 25
Jenovay Imre 2	Gróf Karácsonyi Jenőné 2
Kayser Lajos 2	Eberhard 2
Pavlicsek József 6	Schwarze-Eberhardné 2
Dr. Tószögi Aladár 5	Antalfalvi járás közs. 17
Br. Liptay Margit 2	Szentiványi Zoltán 36
Simonsics Géza 2	Korogy Henrik 10
Fornszék Béla 2	Jekelfalusi Zoltán 2
Özv. Dániel Jánosné 1	Gróf Bethlen Gergely 2
Özv. Bobor Györgyné 1	Dr. Pap Géza 7
Balás Iván 5	Br. Nikolicz Fedor 10
Balás Ivánné 1	Perjámos községe 2
Ifj. Csávossy Gyula 1	Kis-Ösz 1
Dr. Brájer Lajos 5	Szent-Péter 1
Mayer Rezső 2	Sárafalva 1
Dr. Stassik Ferencz 5	Egres 2
Menzer Lipót 1	
Bakalovits Ágost ívén magánosok 27	
Perlasz községe 5	
Ernesztháza 2	
Vinczezhidy Izó 1	

Összesen 285 darab részvényt jegyeztek tehát magánosok. Ha ehhez hozzávesszük Torontál vármegye 100 drb. Nagybecskerek 10 és Nagyikinda 20 drb. részvényét, már most is, mikor az iverk egy jó része még nem érkezett be, tulajdgyezésre lehet számítani.

— **Gyász-istenítisztelet.** A nagybecskereki ev. ref. hitközség ma a következő meghívást bocsátotta ki: Kossuth Lajos hazánk nagy fia halála emlékezetére f. évi április hó 1-én délelőtt 10—11-ig a nagybecskereki ev. ref. templomban gyász istenítisztelet tartatik, a melyen való megjelenésre kiváló tisztelettel kérjük. Nagy-Becskereken, 1894. március hó 28 án. Vécsey István egyházi főgondnok. Szalay J., ev. ref. lelkész.

— **Uj magyar földesur.** A temesmegyei Sipet község határában fekvő gróf Wenckheim-féle 3700 holdnyi uradalmat, mint lapunknak írják, egy oroszországi zsidó: Löwy Henrik vette meg 665.000 frtért. Löwy, Odessa város tiszteletbeli polgára, egyike azon kevés zsidóknak, kik — mert zsidó Oroszországban polgárjogot egyáltalán nem nyerhet, — szülővárosuk által tiszteletbeli polgárokul választattak és mint ilyenek megmaradhattak Oroszországban.

— **Népszerű jegyző.** Jánosföldről, lapunk egyik barátja, ezeket írja: E hó 25-én volt 10 éve, hogy a község Gille Józsefet jegyzőjének megválasztotta. A választás napjának 10-ik évfordulója alkalmából a község elöljáró

sága és a lakosság színe-java fényes ovációban részesítette szeretett jegyzőjét. Este fátylászmenetet rendeztek tiszteletére, a mely alkalommal Fuchs Kálmán róm. kath. p.ébános szép alkalmi beszédben méltatta az ünnepeit érdemeit. Gille jegyző a meghatottságtól remegő hangon mondott köszönetet a nem várt kitüntetésért, mire a menet folytonos éljenzés között a nagy vendéglőbe vonult, hol az ünnepeit és az ünneplők még sokáig együtt maradtak. Természetes, hogy sikerült tőstokban itt nem volt hiány.

— **Magyar-ellenes tanító.** Öregfaluról írják lapunknak, hogy egy ottani román tanítónak magyar-ellenes kirohanásai nagy megbotránkozást szültek. Ferencz Péter az illető dákóromán tanító neve, ki egy nagyobb társaságban, Kossuthról lévén szó, ily szavakkal rohant a község derék jegyzőjének:

— Hogy merészelted ön kitűzni a fekete zászlót Kossuthért? Miért gyászoljon ez a falu? Ez oláh falu! En oláh alattvaló vagyok! Milyen érdemei vannak Kossuthnak? Többet tett egy Hurban, egy Lucaciul! Egy reprodukálhatatlan kifejezéssel Magyarországra végezte nézeteinek ilyen kifejezését. Az egész társaság megbotránkozott a tanítónak e fellépésén, kiről különben rég tudva van, hogy titokban Lucaciul táborához tartozott s annak tanait buzgón terjesztette. Levelezünk kérdi: vajjon nem volna jobb, ha az ilyen magyar gyűlölő Oláhországban érezné egyszer a jó magyar kenyér hiányát? Vajjon mily módon ápolja e tanító gyermekei szívében a hazaszeretet érzelmét? — Mint értesülünk, Chemez főszolgabíró a derék oláh tanító ellen vizsgálatot indított.

— **Az epilógus.** A Linder-Petrovics affaire-nek utójátéka tegnapelőtt játszódott le a „Budapesti Közlöny”-ben. Ugyanis a hivatalos lap most közölte azt a legfelsőbb kéziratot, mely Opasics Germán protosyneelnek báci püspökké történt megválasztását megerősíti, mig az egyidőben budai püspökké megválasztott Petrovics Geraszimról mélyen hallgat a hivatalos lap. E szerint tehát ő felsége nem erősítette meg Petrovics Geraszimot, ki tudvalevőleg Linder Györgynek 5000 forintot adott, hogy a megerősítését siettesse. — Petrovics ur tehát elvesztette püspökségét végleg és a szerb püspöki zsinat elé az a feladat hármlik, hogy új budai püspököt válasszon.

— **Jövedelmező kiviteli cikk.** A temesvári kereskedelmi és iparkamara a kereskedelemügyi m. kir. minisztertől vett értesítés alapján a következőkre hívja fel az érdekelt termelők és kereskedők figyelmét: Newyorki főkonzulátusunk jelentése szerint botok készítésére alkalmas fa utóbbi időben nagy mennyiségben vitetett be Északamerikába a monarohából, nevezetesen a főkonzulátus által megbizhatónak jelzett Kaff Otto nevű ügynök (New-York, 69. Pine Street) közvetítése mellett. E cikk bevitele tetemesen fokozható lenne, ha termelőink a newyorki ügynökökkel közvetlen érintkezésbe lépnek. Az amerikai piacon kedvelt fanemtek

Mióta pedig csak levelekben beszélt nemzetéhez, következő nóta term. tt:

Lajos bácsi levelet irt,
Hogy a történekről vett hirt,
De nem tartja ő elégnék,
A mit adtak nemzetének.

A nép mennyire bálványozta Kossuthot és mily törhetetlen hűséggel volt iránta: mutatja e népdal, mely egyuttal utolsó mutatványát képezze dalfűzérünknek:

A legelső magyar ember
E földön Kossuth Lajos,
Ő elibe másat tenni
Sőt gondolni is bajos.

Ő az, aki az elménket
Felvilágosította,
S a szabadság égő magvát
Ugy szívünkbe oltotta

Hogy azt a mindent romboló
Időnek leforgása
Sem a muzsika, sem a német
Sem ármány ki nem ássa.

Még számos népdal foglalkozik Kossuth alakjával, ki teljesen beleszőződött a nép fantasztikus meséibe is, melyek közül némelyek ép oly képtelenek, mint a mily naivak, gyöngédek és szeretetteljesek mások.

Főkapt a népképelet Kossuth csodálatos egyéniségét és varázslatos fényárral vette körül, mint az alföldi rónát a tündéri délibáb.

Es mig el nem tűnik a magyar alföldről a káprázatos délibáb, a mig e szabad téreken magyar ember fog lakni: nem halványul el Kossuth Lajos dicső neve. Legyen emlékezete áldott örökkön örökké!

Fekete Gábor.

A hajnali csillag
Kezd már tündökleni,
Kossuth Lajos indul
Minket megmenteni.
Közlebb, közlebb
Hallik indulója,
Siess, Magyarország
Rég várt Megváltója.

Ugyancsak reményt és Kossuthba való hártálatlan bizalmat árul el e népdalocska is:

Magyarország dolga bajos,
Mert nincs itthon Kossuth Lajos
De ha bejön Kossuth Lajos,
Mindj ajos.

Az olasz háboru idejében ezt énekelték az ujonczok:

Elmegyünk a vasuttal
Visszajövünk Kossuthtal
Ó less a mi jó apánk
S véle szabad szép hazánk.

Továbbá:

Garibaldi csárdás kis kalapja,
Kossuth Lajos neve ragyog rajta,
Azon lelkesülnek a huszárok
S meghódítják az egész világot.

Ugyancsak aktuális szászlokérdést ostoroz e kis gunydal a hatvanas évekből:

Lajos napján a kaszinó — Ach!
Mégmutatta, hogy az mindegy
Lajos bácsi-e vagy Bach?

Lajos napján a kaszinó — Pfaj!
Behuzatta a lobogót,
Vigye, egye a lupuj!

Kunsági így oktatta fiát Kossuthról, kibe hiába ment a cseglédi küldöttség a mandátummal:

Kibujdosott, nem vitt aranyt magával,
Sok szenvedés várt rája odakinn,
De nem töré meg hűségét a távol,
És nem fogott el a mész ajkain.
Aki szavát hallgatni felejtülének
Halántéka körül habért fűzének
Akármiké hányják a sors veled:
Kossuth nevéfiam, el ne feledd!

az u. n. mehádiai cseresznye, a köris és vadgesztenyefa, melyek 1-4 éves korukban levágnak s legfeljebb egyik végén behajítva kerülnek kivitelre. — A cseresznye-pálcák ezrért (természetes állapotban) jelenleg, ha 18-20 mm. átmérőjük 400 frt, ha 20-30 mm. átmérőjük 600 frt, érhető el. Akácfa pálcák ezrért 80-100 frtot fizetnek. Mindezen árak franco Budapest értendők. Nagyon keresettek a vadgesztenye pálcák s különösen ezeknek Congó nevű fajtája. Ezen pálcák ezrért fizetnek franco Budapest 300-400 frtot. Mindezen fák nye-s állapotban beviteli vám alá nem esnek. Végül főconsulatunk ajánlatosnak vélné, ha a botok készítésére alkalmas venyigével is tételnének kísérletek.

Táviratok.

A király Budapestén.

Budapest, március 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) O felsége a király április havában Budapestre érkezik.

Uralkodók találkozója.

Budapest, március 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Vilmos német császár Mottugliába utazott Ferencz József királyunk elé. A találkozás rendkívüli szives volt a két uralkodó között. Megölelték, megcsókolták egymást. Innen együtt mentek Abbaziába. Az uralkodókat mindenütt lelkesen éljenző, nagy nézőközönség fogadta.

A leköszönt védnök.

Budapest, március 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Fiuméből telegrafálják: A turista-egyesület fiúmei osztályának védnöke József főherceg tudvalevőleg lemondott tisztéről, mert az egyesület gyászlobogót tűzött ki Kossuth halála alkalmából. Azóta leköszönt Szapáry Károly gróf elnök és Beckers gróf al-elnök is. A tegnapi ülésben pedig az egész igazgatóság testületileg kijelentette lemondását, úgy hogy legközelebbi rendkívüli közgyűlést kell egybehívni.

A miniszterek Kossuth temetésén.

Budapest, március 29. (A „Torontál” ered. táv.) Wekerle miniszterelnököt tegnap O felsége külön kihallgatáson fogadta. Tudósítójuk megbízható forrásból arról értesül, hogy ezen audienciájának eredménye az, hogy a király megadta belemegyezését, miszerint a miniszterek Kossuth Lajos temetésében részt vegyenek.

Kossuth és Crispi.

Budapest, március 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Olaszország minisztereinek Crispi a következő táviratot intézte Helfyhez:

Legyen szives átadni mély tisztelem kifejezését hazaszerető nemzet képviselő-testületének, mely azért jött Itáliába, hogy ama nagy polgárát megtisztelje, kit mindnyájan szerettünk és tiszteltünk.

A főváros részvéte.

Budapest, március 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) A fő- és székváros Kossuth fiaihoz intézett fekete keretű pergamen papírosra irt részvétirata ma készült el. A holnap Csáktornyára utazó küldöttség át fogja azt nyújtani. A részvétirát e szavakkal kezdődik:

— Az ország szive, Budapest, mély gyászba borulva zokog. Ó test volt a mi testünk, ó vér a mi vérünk, és még a halál sem képes őt szívünk, kitépni soha...

A vége így hangzik:

— Neve mindaddig élni fog, míg csak az utolsó magyar szívdobbanása meg nem szűnik.

Hasonló részvétirát ment Ruttkaynéhoz is.

A pénteki gyász.

Budapest, március 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) A holnapi nap programja a következőleg határozott meg:

A különvonatnak a pályaudvaron való megérkezése után a koporsók azonnal átadatnak. Hat-olvas gyászkocsin viszik a muzeumba. Mindegyik oldalán öt-öt gyalogos fogja kíséni Kossuth Lajos koporsóját. Az egyik oldalon képviselők, a másikon fővárosi bizottsági tagok viszik. A koporsó mellett diszörtség halad.

A temetés programja.

Budapest, március 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) A legutolsó megállapodás szerint a következő program szerint megy végbe Kossuth Lajos temetése:

A temetés kezdődik április 1-én délelőtt 11 órakor.

1. Hymnusz, éneklé a budai dalárda.
2. Egyházi szertartás.
3. Jókai Mór beszédje.
4. Gerlőczy alpolgármester beszédje a főváros részéről.
5. Szózat.

A halottat nyolcfogatu üveges gyászkocsin viszik.

A ravatal.

Budapest, március 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kossuth Lajos ravatala 31-én (szombaton) reggel 6 órától esti 9-ig a nagy közönség számára megtekinthető lesz.

Tartalékosztiztek a temetésén.

Budapest, március 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Fehérvári honvédelmi miniszter ma rendeletet bocsátott ki, melyben a tartalékos honvédtiszteknek megtiltja, hogy Kossuth temetésén esetleg egyenruhában vegyenek részt.

A budapesti színházak gyászja.

Budapest, március 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) A fővárosi színházak Kossuth Lajos temetése idejére a következőkben állapodtak meg: A Nemzeti színházban és a Magy. kir. Operában pénteken, szombaton és vasárnapon, a Népszínházban pénteken és vasárnapon nem lesz előadás.

Hazafelé.

Budapest, márc. 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Turinból telegrafálják: A nagy halottat hozó külön vonat tegnap este 9 órakor indult el Turinból. A külön vonaton utazik Kossuth családja is.

Budapest, március 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kossuth holttestét egész Olaszországon át százezernyi tömeg kegyelettel üdvözölte. Veronában az egész helyőrség testületileg diszben várta. Mikor a vonat elindult, katonásan tisztelegtek. Az egész ut mentén zokogó sokaság áll, mely ily módon akarja a nagy halottnak megadni a végtisztességet. Délben Udineba érkezett a vonat, a hol a vonatot virágokkal elborították.

Dr. Bassó tiszteletdíja.

Budapest, március 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) A gyermeki rajongásnak és idealizmusnak egy érdekes esetét távirják Ungvárról. Mocsáry Béla fiatal gimnázista egy forintot küldött levél kíséretében Bassó dr.-nak Kossuth-tal szemben tanúsított önfeláldozó ápolásáért. A fiatal fiu egyuttal sajnálatát fejezte ki, hogy — nem levén pénze — többet nem küldhet az orvosnak. Dr. Bassó megköszönte a gimnázista érdeklődését és táviratilag 50 frankot küldött neki, egyuttal fölszólította, hogy keresse föl őt Budapestén.

A magyarok elutazása.

Budapest, március 29. (A „Torontál” eredeti távirata.) Turinból jelentik: A magyarországi küldöttségek tegnap délután 4 órakor indultak innen külön vonaton. A pályaudvaron megjelentek Kossuth Ferencz és Lajos is, kik szívélyes bucsut vettek a magyaroktól.

REGÉNY-CSARNOK.

Szemét — szemért.

Regény.

Írta: Trollope A.

XXI. FEJEZET.

(72-ik folytatás.)

O'Hara kapitány kilépett a hadseregből, s a díjak rendesen fizettetni fognak. Crowe ur észrevett ugyan a gróf hallgatóságát, de egészen helyén levőnek találta azt egy olyan férfunál, aki most valóban ösnemesi birtokok felett rendelkezik.

Amint Liscannorhoz közeledett, aggálya órákint növekedett; az ennistimoni fekete uton met, jöjjön ide lakni — állandóan — mint e kastély ura. Miután ennek következtében pályáját el kell hagynia, itteni állását meg kell állapítanunk és meg fogjuk állapítani.

— Összintén remélem, hogy ön mindig itt fog élni közöttünk.

— Nem nekem való ez. A körülmények lehetetlenné tették. Ha ő nem akar itt maradni, se nagyném, akkor be kell zárunk e házat. Nagyon szeretném ezt elkerülni. Nagyon melegen fogom őt kérni, hogy itt lakjék, ép úgy, mint én laktam volna — ha sorsom nem fordult volna oly szomorura. Annyi bizonyos, hogy mindenesetre fog őnek otthont felajánlhatni ha —

— Mylord!

— Tudom, mit akar ön mondani Sophie.

— En pedig nem tudom, hogy hajlandó volnék még férjhezmenni csak azért, hogy legyen otthonom.

— Tudtam, hogy ön ezt fogja mondani, de mégis azt hiszem, hogy helyes volt önnel közlőm tervemet. Remélem, ön el fogja hinni, ha szavamat adom, hogy Jack erről semmit se tud. Ugyanezen este körülbelül ugyanezeket mondta öcsöcsének, noha nem tett különös célzást Mellerby Sophiera.

— Tudom, hogy annak, a ki e kastélyban lakik, sok mindentől kell tenni, de én az ilyesmire nem vagyok alkalmas. Nagyon kellemes élet az, ha valakinek van hozzá hajlama. Nekem nincs, de neked van.

— Kedves Fred, nincs hatalmadban megváltoztatni a születés véletlenét.

— Bizonyos tekintetben tehetem, vagy helyesebben megtehetjük mi ketten, magunk közt. Scroope lord nem lehetsz, de a Scroope kastély ura igenis lehetsz.

— Nem, nem lehetek — s mi több, nem akarok lenni. Ne tarts e miatt szerzetlennék.

— Pedig valóban szeretetlen vagy, Jack.

— Legalább hálátlan semmiesetre se vagyok. Csupán azt akarom veled megéjtetni, hogy ily megállapodás merő lehetetlenség. Életem semmiféle stadiumában sem akarok más ember helyettese lenni. Te most huszonöt — huszonhat éves vagy. Lehet, hogy harmincz éves korodban nés ember leszesz és feltétlenül szükséged lesz saját házadra.

— Én szivesen lekötélezem magamat írásilag.

— Hogy én aztán kiszorítsam a kastély tulajdonosát az egyetlen helyről, mely őt illeti. Ez oly hatalom volna, melylyel nem óhajtok élni, és melyet nem kívánok birni. Higgy nekem Fred, az ember kénytelen megadni magát a körülménynek, melyek környezik, ha azok általában a világ javára szolgálnak. Létezni kell egy earl of Scroopenak s ez időszert te vagy az.

A terasseon ültek egymás mellett ebéd után, s egy percnyi csönd következett. Az ifju lordra nézve nagyon erősek voltak öcsöce érvei, nem birt elég éles elmével, ily dogmatikus ellen küdeni De nem feledte el az utolsó szót.

— Meglehet, hogy nem soká leszek.

— Bármelyikünk meghalhat ma vagy holnap, mondá Jack.

— Előzeretem van, nem hogy meghalok, hanem hogy többé soha se fogom látni Scroopeot. Ugy rémlik előttem, mintha utóljára távoznék e helyről, mely mindig kellemetlen volt rám nézve.

— En soha sem hittem az előérteketben.

— Elhiszem. Ez nem is hasonlítna hozzád. De én hiszek bennük. Nem birom elképzelni, hogy itt éljek egy tuczat vén ember közt, kik elől hátul mylordnak czimeznek, bókolkak, tisztes arczot vágnak s a mellett haszontalan léhűtők.

— Pedig mégis kénytelen leszesz vele.

— Meglehet, de nem hiszem.

E szókra ismét csönd következett.

(Folytatása következik.)

Felolós szerkesztő: Dr. Brájfer Lajos.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1893. évi október hó 1-től.

Nagybecskerek—Nykikinda				Nagybecskerek—Versecz				Versecz—Nagybecskerek				Szécsány—Párdány			
Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.
1	2	3	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2	3	1	2
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny. p. u. ind.	700	—	—	Báziás ind.	405	1145	—	Budapest ny. p. u. ind.	700	—	—
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	—	Temesvár	—	12—	—	Nagybecskerek	805	—	—
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	—	Versecz	540	220	—	Szécsány	925	555	—
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	805	—	—	Verseczrét	547	225	—	Módos	946	622	—
Melencze	632	111	832	N.-Becskek-Bpart	812	415	—	*Temespaulis	553	232	—	Fény	967	635	—
Kumán	649	129	854	*Sándor-udvar	827	435	—	Bethlentanya	601	242	—	Párdány	1008	648	—
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárföld	841	452	—	*Szivattyutelep	611	255	—				
Beodra	749	238	1005	*Pusztá Kenderes	845	455	—	*Laudontanya	618	305	—				
Karlova	800	249	1024	*Lajosmajor	955	508	—	Nagymargita	627	316	—				
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szárca	907	530	—	Zichyfalva	639	329	—				
Temesvár	—	523	451	Szécsány (vend.) érk.	919	545	—	Györgyháza	651	345	—				
Budapest	125	—	655	Szécsány ind.	934	600	—	Szécsénfalva-Ráros-	—	—	—				
				Bóka	947	616	—	Istvánvölgy	706	402	—				
				Kanak	1004	638	—	*Óléc	714	418	—				
				*Óléc	1013	646	—	Kanak	723	424	—				
				Szécsénfalva-Ráros	—	—	—	Bóka	739	444	—				
				Istvánvölgy	1022	703	—	Szécsány (vend.) érk.	751	459	—				
				Györgyháza	1032	717	—	Szécsány ind.	801	514	—				
				Zichyfalva	1044	741	—	Szárca	814	531	—				
				Nagymargita	1059	802	—	*Lajosmajor	826	545	—				
				*Laudontanya	1108	812	—	*Pusztá Kenderes	833	546	—				
				*Szivattyutelep	1116	822	—	Lázárföld	842	603	—				
				Bethlentanya	1129	835	—	*Sándor-udvar	853	617	—				
				*Temespaulis	1137	847	—	N.-Becskek-Bpart	910	641	—				
				Verseczrét	1145	858	—	Nagybecskerek érk.	—	645	—				
				Versecz érk.	1149	903	—	Nagykikinda	—	1104	—				
				Temesvár	—	317	—	Temesvár	—	454	—				
				Báziás	—	325	1129	Budapest	—	655	—				

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhuzása által (600—599) vannak megjelölve.
A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Jegyzet. A m. kir. államvasutak vonatainak közlekedési ideje ezen menetrendben a közép-európai idő szerint van kitüntetve. Ezen idő és a budapesti idő között azon különbség van, hogy a budapesti időt jelző órák 16 perccel többet mutatnak, mint a menetrendbe felvett közép-európai időt jelző órák. A román és bolgár államvasutak összes vonalain, nemkülönben a török vasutak bellova—konstantinápolyi fővonalán az új vasuti idő egy egész órával megelőzi a közép-európai időt.

H i r d e t é s e k.

108. szám 1894.

(231—1.) 303. tkvi szám 1894.

(229—1.)

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagybecskereki kir. törvényszék 4330. számú végzése által Klein János javára, Jankovits Dusan ellen 114 frt tőke, ennek 1890. év június hó 10. napjától számítandó 6 százalék kamatai és eddig összesen 33 frt 44 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 387 frt 90 krra becsült szobabutor és ruházatból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 682. számú 1894. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Dobriczán Jankovits Dusan lakásán leendő eszközzésére 1894. évi április hó 3-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. tcz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsá on alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő Kelt Alibunáron, 1894. évi márczius hó 18. napján.

Schenkenberger Pál,
kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

Szabad kézből eladom a melenczei 717. számú házamat melléképületeivel és 1005 □-ól házhelylyel, valamint a „Pezkara” nevű szőlőmet.

Komoly szándéku vevők kéretnek hozzám fordulni. (222—3.3)

Kelt Torontálszigeten, 1894. évi márczius hó 24-én.

Albel Károly.

Árverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Germann Mátvás németeleméri lakos végrehajtónak, Koicsits Andria tarrasi lakos végrehajtást szenvedő elleni 41 frt 26 kr. s jár. iránti az államkincstár kérvénye folytán Predragovits Kristóf és dr. Stassik Ferencz árveréseni vevők és késedelmes fizetők kárára és veszélyére a területén lévő Tarras község határában fekvő tarrasi 84. sz. tkvben foglalt 148., 149. hr. és 82. öi. sz. ház és beltelek és 1689. hr. sz. szántó és az ehhez tartozó tarrasi 84. sz. tkvből időközben az 557. sz. tkvbe átjegyzett 1278. hr. sz. Krsztin Léla nevének álló 860 □-ölnyi szántó 286 frt kikiáltási árban, továbbá ugyancsak a 84. sz. tkvben A. II. a. foglalt 515/24., 517/33., 673/15., 1512/37. és 1513/7. hr.

számu tartalékföldek 250 forint kikiáltási árban és az ugyanazon tkvben foglalt 1832. hr. számu szőlő 42 forint kikiáltási árban 1894. évi április hó 24-ik napjának délelőtti 11 órakor Tarras községében árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Venni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbírósa tkvi irattárában s a tarrasi községelöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsen a kir. járásbírósa tkvi hatóságánál, 1894. évi február hó 16-án.

Jakabffy, kir. jbiró.

Önkéntes árverés.

Nagyvidai bér gazdaságot felosztván 1894. évi április hó 1-én d. e. 9 órakor pusztá Nagyvidán (10 percznyire a szárcsai vasutállomástól) az

1350 holdas birtok összes gazdasági berendezéseit

önkéntes árverés útján eladom.

Eladásra kerülnek: 2 teljes 10 lőerejű Schuttleworth-féle cséplő garnitúra teljesen üzemképes állapotban, három-, két- és egy barázdás, valamint Sack-féle ekék, vas- és fatengelyű ígás szekerek, szeccsa- és repavágók hajtókészülékekkel, egy teljesen új Fairbanks-féle marhaméreg, hengerezők, vashoronak, rögtörök, valamint a gazdaszat és háztartás üzemébe vágó minden néven nevezendő tárgy és eszközök.

A venni, illetve árverezni kívánókat teljes tisztelettel hívja meg

(230—3.1)

Deutsch Zsigmond.